

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac

Aká je pravda o nás?

Zo života zboru

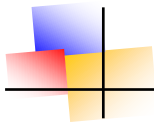
Poézia

Títo zotrúvali v učení apoštolov...

Škola na Burgunskej ulici

Vyvýšené miesto

Pre deti

Slovo na tento mesiac

Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba! Každý deň nech vezme svoj kríž a nasleduje ma.

Lukáš 9:23

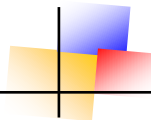
Pýtam sa sám seba, čo vlastne chcem. Čo vlastne chceme aj v zbore? Naozaj chceme ísť za Ježišom? Svrne vyznáme aj vyspievame, že áno. Ale za ktorým Ježišom? Za tým, nami kresťanmi vyprojektovaným. Áno, veď potrebujeme takého, ktorý nám odpustí naše hriechy bez pokánia, vylieči všetky bolesti, dá nám prežiť blažený a šťastný život na tejto zemi, sprevádzaný popularitou a úspechom. Možno to je tak s nami kresťanmi, ako to povedal Ortiz v brožúrke Učeník, že „my sme si vytvorili piate evanjelium podľa veršov nami vybraných“.

Uvedený verš nám otvára pohľad na Ježiša, ktorý nie je lichotivý pre dnešného človeka. Tento verš je v kontexte rozhovoru, ktorý má Pán Ježiš s učeníkmi v istom medzníku spoločného pôsobenia a síce v tom, že im hovorí o utrpení, zavrnutí od zbožných a o svojej smrti, ale že tretieho dňa vstane mŕtvych. Pán Ježiš hovorí, že cesta za ním vedie v konečnom dôsledku k záchrane a získaniu života, ale vedie práve tou cestou zapretia sa, straty a nesenia kríža (L 9,24). Áno, On ide na smrť, aby ju premohol a zvíťazil nad svetom nepravosti, zloby a rebélie voči Bohu.

Chcem a chceme ísť za Ježišom ukrižovaným? Možno je to aj tak, že by si chcel ale činenie nenachádzaš, alebo si veľmi rozhorlený a nadšený Ho nasledovať ako Peter a potom počuješ, že „teraz nemôžeš ísť za mnou, ale neskôršie pôjdeš...“ (Ján 13,36-38). To „neskoršie“ pre Petra bolo po zoslaní Ducha Svätého. V konečnom dôsledku kto nasleduje Ježiša je ten, kto sa smel stretnúť s Ježišom z milosti v Jeho Slove a v Duchu Svätom tak, že prijal Jeho svetlo v láske a pravde, ktoré nás odhaľuje. Odhaľuje na jednej strane našu zviazanosť svojím „ja“, honbou za svojou veľkosťou a hodnotou života a na strane druhej obklopujúcu Pánovu lásku, práve ktorá nám dáva silu stratiť pre Ježiša seba, aby sme mohli dôjsť ku skutočnému životu s Ním, životu večnému v moci Jeho lásky a pravdy.

Je tu pozvanie ísť za Ježišom, za Ježišom ukrižovaným, nepopulárnym, odmietnutým týmto svetom, ale Ježišom, ktorý je víťazom, má všetku moc a On jediný môže teba aj mňa doviesť tam, kde On sám je. Tu na zemi je to cesta utrpenia a straty, ale cesta požehnaná so slávnym cieľom. Chceme ísť za Ježišom ukrižovaným? Poďme, lebo Jeho láska nás volá a dáva silu nedať sa odlúčiť ničím a nikým od Jeho lásky.

Váš brat kazateľ

Aká je pravda o nás?

Úvodník novoročného čísla Zborových listov od brata kazateľa o Duchu pravdy pokladám za príspevok, ktorý je aktuálny nielen na Nový rok, ale neustále.

Vyhlásenie Ježiša Krista: „Ja som cesta, pravda a život“ možno chápať ako trojjedinú dynamickú podstatu pravdy o Bohu a človeku. Čo je to za hodnota, ak pre ňu boli praví nasledovníci odhodlaní ísť na smrť skôr ako sa jej zriecť? Učenie majstra Jana Husa storočie pred Lutherom dalo podnet na zrod reformácie a rozkolísalo autoritu hierarchického usporiadania cirkvi s dogmou o neomylnosti pápeža ako hlavy cirkvi.

„Protože věrný křesťane, hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, drž pravdu, braň pravdu až do smrti, neboť pravda tě vysvobodí...“ Upálený bol ne jeden kacír, odsúdený inkvizíciou v záujme ochrany neomylnosti dogmy, ale hranica majstra Jana Husa žiari cez celý stredovek až dodnes, lebo chcela byť upálená pravda Evanjelia!

O nejaké storočie neskôr o vlások unikal hranici ďalší kacír, lebo si to rozmyslel a odvolal. Svet sa preto okolo zemskej osi točiť neprestal.

Spolu s básnikom môžem len zacitovať:

„...ale od mudrcov múdrejšie je dieťa, ktoré vykričí, že kráľ je nahý, že je nahý celý!“

V súčasnosti sa posunula astronómia z priestoru slnečnej sústavy so galaxií, kde kozmický výskum už nehladá nebesá, ale cez teórie veľkého tresku vznik a zánik vesmíru. Záraz života – bunka, tu na Zemi, sa stala malým vesmírom plným prekvapení a dôkazov nepostihnuteľného génia tvorca – pôvodcu života, ktorú nemôže vystihnúť žiadna ľudská teória úplne vyčerpávajúco. Vedecké poznanie postúpilo do takej miery, že aj v rámci kresťanskej duchovnej kultúry je na čase odtabuizovať pojmy filozofického i vedeckého slovníka, ako evolúcia, revolúcia, i všetky – izmy a dávať veľký pozor, aby sa nestali nástrojom ideologickej diktatúry a novej totality. V boji o človeka a jeho dôstojnosť či jeho degradácie na subjekt konzumu a ideologickej manipulácie, má cirkev Ježiša Krista nezastupiteľnú úlohu. Lebo byť hodným pomenovania „božie dieťa“ je viac, ako všetky akademické i spoločenské tituly a ocenenia.

Nedajme sa zviazať módnymi názorovými prúdmi. Hľadáme zmysel pre skutočné hodnoty, ktoré sa sotva dajú vtesnať do tendenčných prívlastkov adresovaných súčasnej, teda aj našej kresťanskej duchovnej kultúre i kultúre jazyka, ku ktorej práve kresťanstvo prispelo najvyššou mierou. Slovo „COOL“, ktoré má svoj pôvodný obsah chladný – čerstvý, sa posunulo do významu „SUPER“, do základného slovníka biblickej zvesti môže sotva patriť – kresťanstvo žiada zapálené horúce a nie studené srdce. Žiada si celého človeka! Nerozhodujú v ňom kritériá úspešnosti podľa kvantity, ale kvalita výkonu a vernosť na ceste

k poznávaniu Boha cez veci stvorené ale i tušené v tichej bázni pred Hospodinom, ktorá je počiatkom všetkej múdrosti. Lebo čím hlbšie je poznanie, tým hlbšia pokora svedčí človeku na ceste.

Milan Motýľ

Chrobák v hlave

„V našom duchovnom živote sú utrpenia, útoky, prenasledovania a iné nešťastia vitálnymi látkami“.

John MacArthur

Zo života zboru

Otázky prečo som prišiel do Zborovej biblickej školy a čo od nej očakávam, sa vlastne nedajú od seba oddeliť, takže aj odpoveď by mala byť nedeliteľná. Biblia má na rozdiel od iných kníh jednu neobvyklú zvláštnosť. Človek ju môže prečítať hoci 100-krát a predsa aj na 101-krát v nej nájde stále niečo, čo ho osloví, čo si predtým nevšimol a neuvedomil. Čítaním Biblie človek stále nadobúda nové poznanie. A čo je ešte dôležitejšie, je fakt, že to nie je len nejaké akademické poznanie o nejakých udalostiach a výrokoch, ale poznanie predovšetkým o jeho živote, kým je, čo má robiť a kam ísť. Efekt je o to silnejší, keď sa Biblia číta v spoločenstve, kde sú dvaja alebo traja, ktorí sa stretávajú v mene Božom, vtedy bude aj jeho Duch priamo pôsobiť na takéto spoločenstvo. V skratke, preto som teda prišiel a to očakávam, aby som mohol aj týmto spôsobom spoznávať nášho Hospodina, nachádzať jeho múdrosť, vôľu, aby sa môj život mohol vybrať správnym smerom a aby aj takto sa mohlo budovať spoločenstvo veriacich.

Jano Vaščák

Títo zotrúvávali v učení apoštolov, v spoločens- stve, pri lámaní chleba a v modlitbách.

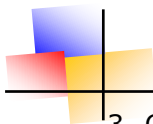
(Sk 2,42)

Nikto nepochybuje, že dielo prvej cirkvi v Jeruzaleme bolo iniciované a realizované Duchom Svätým. Ak by bol Duch Boží inšpirátorom aj našich srdc, myslí a následného konania, mali by sme vykazovať ak nie rovnaké, potom aspoň podobné črty. Súhlasíte so mnou? Preto sa pýtam: Aká to bola cirkev? Predstavme si ju aspoň v krátkosti.

1. Cirkev vyučujúca. Svojich ľudí, živé údy Kristovho tela, sústredovala okolo učenia, v učení a pod učením apoštolov. Títo ľudia v tomto zbore toto učenie nielen počúvali, ale ho aj poslúchali – podriaďovali sa mu. Mohli by sme povedať, že navštevovali úplne nový druh školy, ktorá sa stala základom ich nového života, aby mohli naplno rozvinúť svoje nové stvorenia. Ich viera vznikla z počutia a rástla z počutia slova o Kristovi. Bola prestúpená láskou k Pravde. Duch Kristov viedol tak na začiatku ako aj dnes jeho ľudí k láske voči jeho pravde. Lebo má záujem na našej slobode, duchovnom rozvíjaní a prenášaní podoby Pána Ježiša do nás. Ako inak sa to môže diať ak nie tak, že budeme aj my zotrúvavať v učení evanjelia, v učení apoštolov, Písma svätého?

2. Cirkev milujúca. Naš ľudský egoizmus vždy pohrdal spoločnosťou svätých, vždy sa od neho odťahoval, pretože si vystačil sám. Nepotrebuje ani Ježiša Krista a ani údy jeho tela. Ako však chceme mať spoločnosť „s Otcom a jeho Synom Ježišom Kristom“, (1J 1,3) ak nie v spoločnosti jeho ľudu? Ako chceme budovať chrám Ducha, keď nie sme tam, kde sú ostatné živé kamene? Ako môžeš prijímať požehnanie Božej prítomnosti, keď On chce byť uprostred svojho ľudu? Veď Ježiš Kristus je Hlavou svojho Tela?!

Lámať chlieb spolu s bratmi a sestrami je prežívanie, ktoré sa nedá ničím nahradiť. Stojím vedľa brata, sestry, ale toto státie či sedenie by bolo márne, keby onen brat a oná sestra neboli aj v mojom srdci. Nijako inak totiž nevzniká spoločnosť cirkvi len takto, že v nás je Ježiš Kristus a s ním všetci, ktorí tvoria jeho Telo!

3. Cirkev modliaca sa. Čo je modlitba? Ako dym stúpajúca z kadidlového oltára hore k trónu milosti, ale rovnako tak rozliehajúca sa do uší a sŕdc všetkých, ktorí ju počujú. Boh prebýva na chválach svojho ľudu, na vyslovovaných chválach svojho ľudu. Nevieť si dosť dobre predstaviť, že by v tejto jeruzalemskej cirkvi vzniklo trápne ticho, a nemal sa kto modliť. Nikto určite nečakal na toho druhého, ale sa predbiehali v modlitbách. Pudení Duchom. Oslobodzovaní od svojho egoizmu. Ponáhľajúci sa vzdať Bohu chválu, lebo títo ľudia sa cítili dlžníkmi Bohu. Vníмали jeho predivné dielo, čoho sa stali svedkami, priamymi účastníkmi, a určite hľadali tie správne výstižné slová, aby uctili Boha v Duchu a v pravde. Dovoľovali Duchu Božiemu, aby otváral ich srdcia, a zároveň aj ústa.

Prečo som napísal tento článok? Aj keď ma znepokojujú mnohé skutočnosti, ktoré ma obklopujú, skôr sa za ne modlím, ako by som ich mal takto zverejňovať. Ale prišiel čas, aby som napísal aj tieto slová a spýtal sa nahlas. Ako vyzerá náš zbor v porovnaní s týmto jeruzalemským? Kráča v jeho šľapajách? Máme meno – a neplatí o nás, že sme mŕtvi? (Zj 3,1) ak nevykazujeme práve tieto základné znaky zboru, ako ich mala prvotná cirkev? Vieme byť hrdí (Nie pyšní!) na to, čím sme v tomto svete: otcovia rodín, inžinieri, lekári, právnicki... A právom máme túto svoju hrdosť v sebe. Pýtam sa však, máme v sebe aj hrdosť na to, že patríme do Kristovej cirkvi? A veľmi skromne sa dodatočne opýtam: máme hrdosť aj na to, že patríme do rodiny CB? Do tohto maličkého zboru na Kováčskej ulici v Košiciach? Ak máš hrdosť, brat, sestra, pýtam sa, na čo si teda hrdý? Alebo sa skôr hanbíš, že sem chodíš – nechodíš? Nastal čas, aby sme nekrívali na obe nohy, ale aby sme vykročili na cesty priame so spevneným duchovným svalstvom za zdravou výživou, za spoločenstvom Ducha v takých istých ľuďoch, ako som ja, aby som sa s nimi a pred nimi modlil na česť a chválu Božiu. Inak naše spoločenstvo nebudujeme, ale ho rúcame.

Miroslav Bielik

Chrobák v hlave

„Nikto si nemôže ponechávať jednu tvár pre seba a druhú pre spoločnosť bez toho, aby nakoniec neupadol do pochybností, ktorá je tá pravá.“

Nathaniel Hawthorne

Milan Jurčo: Najdôležitejšie

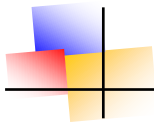
Mat. 6,33

Mám veľmi dôležitú vec.
Nemôžem,
nežiadať,
inokedy.

Dôležité je nestratiť túto možnosť.
Dôležitý je zárobok mimo zárobku.
Dôležitý je nákup tovaru, čo nestať.
Dôležité je umiestniť dieťa do škôl.
Dôležité je umiestniť seba do úspor.
Dôležité je vidieť, čo som ešte nevidel.
Dôležité sú všetky veci, ktoré by som mal
mať.

Dôležité je, dôležité je...

Pane Ježišu,
nedaj mi zahynúť v dôležitých veciach.
Ach, Pane,
nauč ma robiť
zo všetkých vecí dôležitých
tu najdôležitejšiu,
tú, ktorá mi je práve do večnosti potrebná.

Škola na Burgunskej ulici

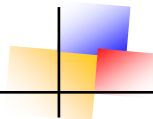
Riaditeľ vstal a povedal, „Končím dnešnú poradu, vážení prítomní. Menujem však ideologický výbor v zložení, pani učiteľky Kusavá, Smutná, a pána učiteľa Bojkoša. Odporúčam, aby sa v tomto zložení osobitne stretli a aby vypracovali plán postupu v súvislosti s nadchádzajúcimi a blížiacimi sa aktivitami v obvode, kde sa nachádza naša škola. Oslovení sa na seba významne pozreli.

Škola na Burgunskej ulici bola takmer podobná iným školám v tomto meste. Len nedávno napríklad vysadili pozdĺž cesty mladé stromy. No podobnosť bola najmä v tom, že sa tu tiež vyučovalo a pripravovali sa tu deti, teda nová, budúca generácia, ktorá už mala žiť v krásnych a svetlých

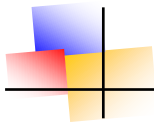
zajtrajškoch, prijímajúca nový život, veselý, plný budovateľského nadšenia. Generácia, zbavená starých foriem a spôsobov života, oslobodená od rôzneho tmárstva a idealistického myslenia. Ale k tomu, aby sa takto mohla vychovávať, bolo potrebné napnúť všetky sily a bojovať, aby prekážky, ktoré tu ešte boli, mohli byť odstránené. To všetko v mene radostného života. Škola sa však nachádzala v takej časti mesta, kde sa každoročne, v istú nedeľu jesenného obdobia konali slávnosti, pod názvom „Oslava“, na neďalekom vyvýšenom mieste, zvanom „Na vršku“. Usporiadateľom týchto slávností boli duchovní predstavitelia tunajšieho kostola s príľahlými kaplnkami z jednej i z druhej strany prístupovej cesty. A práve takéto podujatie sa opäť pripravovalo.

„Týmto otváram dnešnú ideologickú poradu, vážení prítomní, a stanovím jediný bod nášho programu.“ Takto sa ujíma riadením porady učiteľka občianskej náuky a biológie, pani Kusavá. „Ako viete,“ pokračuje, „deň ich spôsobov sa blíži. My teda

musíme rázne, ale predovšetkým premyslene postupovať, aby sme vytvárali ovzdušie nezáujmu a vlastné aktivity ktoré by zabráňovali a konečne ukončili tieto ich staré a pre nového človeka neprijateľné a neoslovujúce spôsoby. Očakávam, vážení, vaše návrhy, ako ideovo pôsobiť, aby tieto aktivity sa stavali nezaujímavé, neúčinné a čím menej navštevované.“ Nakrátko sa odmlčala. No o slovo sa prihlásila pani Smutná, učiteľka ruského jazyka. „Navrhujem, aby sme dali príklad my a súčasne pôsobili na našich blízkych, susedov, kolegov, známych, aby sa takého niečoho nezúčastňovali, ani ich deti. Ďalej navrhujem vypracovať plán postupu sústavného očierňovania, znevažovania a zdiskreditovania tých, ktorí by prípadne chceli tieto ich aktivity navštevovať. A hlavne, nebať sa toto robiť.“ Do diskusie sa prihlásil aj pán Bojkoš, učiteľ dejepisu a telesnej výchovy. „Prosím, musíme to však robiť opatrne, aby sme nevyvolali nejaké odzvy, najmä čo sa týka zásad slušného správania.“ Porada pokračovala do neskorších večerných hodín. Záverečné slovo však mala pani Kusavá. „Navrhujem, aby naša škola vyhlásila na tento čas Odpútavací deň.“ A pokračovala. „Veď ide nám predsa o mladú generáciu. O našich žiakov. Tých musíme oddeliť a ovplyvniť tak, aby vplyv tých tmárov a múzejníkov bol oslabený. Odpútavací deň bude už od rána, V programe bude veselá zábava s diskotékou, športové hry, súťaže, hudba. Pozveme známeho zabávača a vtipkára. Povinnosť prísť na Odpútavací deň bude samozrejماً. A ak by predsa niektorý žiak alebo žiačka neprišli, budú musieť doniesť ospravedlnenie. Bude sa akceptovať iba choroba alebo mimoriadna rodinná udalosť. V zásade nám musí ísť o to, aby sme vytvorili medzi nimi atmosféru osamelosti až tak, že sa celkom rozpadnú.“ Pani Smutná bola týmto návrhom priam dojatá a po dlhom čase sa trochu usmiala. No pán Bojkoš si dovoľil jednu opatrnú poznámku. Nestačilo by prosím, keby Odpútavací deň sa zúžil napríklad na jednu hodinu?“ Bolo mu totiž ľúto, že v túto nedeľu nebude vo svojej záhradke, ktorú mal veľmi rád a nebude môcť si tam pracovať a po svojom si aj oddychovať. „V žiadnom prípade!“ Oborili sa na neho obidve aktivistky. „Musí to byť celý deň. Veď to robíme v mene lepšej, krajšej a radostnejšej budúcnosti.“

V rodine, bývajúcej na Vysokej ulici sa práve diskutuje o najnovšej iniciatíve školy. Deti priniesli takúto správu domov

tak, ako deti rodín bývajúcich v okolí. Ako sa teraz zariadiť? No v rodine na Vysokej ulici bolo hneď všetko jasné. Bude ten istý program, ako po iné nedele. „Ocko, ale v pondelok budeme musieť mať ospravedlnenie.“ Ozvala sa dcéra. „Áno, budete ho mať.“ Odpovedá otec. V nedeľu večer podáva deťom rukou napísane listy v znení. „Ospravedlňujem týmto moju dcéru, môjho syna z neúčasti na Odpúťavacom dni...” a dodáva. „Ak by to nestačilo a ak je to potrebné, prídem osobne vysvetliť.“ Nebolo treba.

Čas plynul. Stromy aj na Burgunskej ulici medzi tým zmohtnuteli až tak, že tiež zachytili vo svojich korunách pieseň, „po našich uliciach prešli veky“... Ale veky to neboli, iba určitý čas, ten diktátor určený tu na Zemi od jej stvorenia. V jeho prúde sa mnohé a mnohé zmení skôr či neskôr. A v tom je jeho sila s ktorou človek tak málo počíta.

Jesenný vetrík si spieval svoju melódiu opierajúc sa do korún stromov aj na Burgunskej ulici. Bola v tento deň takmer prázdna. No na jej začiatku sa objavuje žena. Podopiera sa paličkou a pomaly kráča. Vedľa nej pobehuje malý biely psík na vŕdzke. Je nepokojný a svojím správaním vytvára pre svoju majiteľku nové a nové situácie. Žena sa na chvíľu zastavila a zahľadela sa na budovu neďalekej, pre ňu dobre známej školy. Náhle prichádzajú na jej myseľ mnohé a mnohé prežité udalosti. Na chvíľu si sadla na lavičku vedľa chodníka a na okamih oddáva sa spomienkam aj na vlastné aktivity, vtedajšie presvedčenie, ktorého cieľom bolo bojovať a škodiť. V mene koho a v mene čoho to robila? No teraz jej na tieto otázky nik neodpovie a nikto ju vtom nepodoprie. Odpoveď by možno prišla, ale je vyrušovaná nepokojným psíkom, ktorý jej nerozumie. On nechápe, že práve teraz a tu by jeho pani potrebovala chvíľu pokoja. S námahou vstala a z jej úst bolo počuť tichý povzdych. „Všetko ma sklamalo a zostala som sama.“ Pobrala sa pomaly za svojím bielym psíkom po chodníku Burgunskej ulice.

Snáď práve v tento jesenný deň prechádzal touto ulicou muž. Kráčal pomaly, lebo aj jemu prichádzali na myseľ mnohé spomienky na tieto miesta. Vnímal a obdivoval už mohutné stromy, lemujúce jednu stranu cesty. Prišiel až na jej koniec. Posledný strom. Zastavil sa a zapozeral sa do jeho koruny. „Nie, nie sú to veky, ale určitý čas tu je, stvorený a daný od Stvoriteľa všet

kého.“ Premýšľal a uvažoval: „Čas, za ktorým sa treba pozerať naspäť? Ale v mene koho alebo v mene čoho by sa mal obrátiť späť na Burgunskú ulicu?“ Chvíľu ticho stál a náhle akoby z diaľky bolo počuť hudbu a spev. Zosilňovala sa až tak, že celkom zreteľne počul jej slová. „Šiel, šiel, cez široké pláne, šiel, šiel napriek hrozným búrkam, šiel, šiel vyhrať ten svoj boj... šiel, šiel...”

Pieseň pomaly utíchala až nakoniec zanikla. Pozrel pred seba, neobzrel sa naspäť na Burgunskú ulicu, ale pevným krokom zamieril do rušnejších ulíc mesta v mene Toho, ktorému veril, dôveroval a v mene Ktorého až doposiaľ šiel. A Burgunská ulica? Zostala za ním.

Ľudovít Straka

Chrobák v hlave

„Tí, ktorí sa vnoria do mora utrpenia, vylovia vzácne perly.“

Charles Spurgeon

Chambers: Vyvýšené miesto

„...vzal s sebou Ježíš... na vysokou horu, kde boli sami...”

Marek 9,2

Každý z nás zakusil chvíle, kedy sme stáli vysoko na hoře, videli sme veci z Božieho pohľadu a chcelo sa nám tam zostať. Bůh nám ale nikdy nedovolí zostať. Opravdovou zkouškou nášeho duchovného života je schopnosť nájsť silu k sestupu dolů. Dokážeme-li vyjsť jen nahoru, něco není v pořádku. Být na hoře s Bohem je

nádherné, ale vystupujeme tam len preto, aby chom mohli sejt dolú do údolí a pomohli démonizovaným ľidom, ktorí tam žijú (viz Marek 9,14-18). Nejsme stvorení len pre výstupy do hor, východy slnca alebo jiné krásy života – majú byť pre nás chvíľami inšpirácie.

Náš život se odehráva v údolí a tam musíme dokazovať svoju výdrž a silu. Duchovní sobectví však stále žádá opakování okamžiků, které se odehrály na hoře. Cítíme, že bychom dokázali žít a mluvit jako opravdoví andělé – jen kdybychom mohli zůstat na vrcholu hory. Chvíle strávené na vrcholu jsou výjimečné. Mají svoje místo v našem životě s Bohem, avšak musíme si dát pozor na své duchovní sobectví, které by se chtělo usídlit na hoře natrvalo.

Zdá se nám, že ze všeho, co se děje, lze vyvodit užitečné ponaučení. Ve skutečnosti jde o důležitější věc, než je dobré ponaučení – jde o náš charakter. Vrchol hory nás nemá něčemu naučit, ale má z nás něco udělat. „K čemu je mi tato zkušenost dobrá?“ V takové otázce se skrývá past. Duchovní věci nelze poměřovat tímto způsobem. Okamžiky na vrcholu hory jsou výjimečné chvíle a Bůh s nimi má určitý záměr.

Pre deti

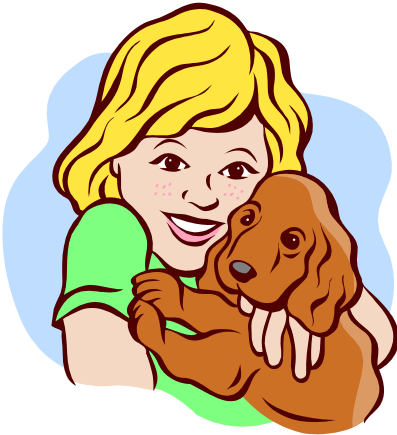
Ako Katka chcela potrestať psíka

Katka, dievčatko ako každé iné, dobiedzalo do svojej mamičky, že chce psíka, ako má jej priateľka. Mamička jej dohovárala, že o psíka sa treba starať, učiť ho, čo môže a čo nie. Katuška prirodzene prisľúbila, že ona to dokáže, a tak jej rodičia sen splnili.

Katka sa o psíka s mamkinou pomocou starala, ale tá starostlivosť ju čoskoro omrzela. Jedného krásneho dňa vyhlásila mamke: „Ja už to psíčka nechcem, len sa pozri,

mamka! Po všetkom mi skáče! Aj teraz mi sedí v kúte v mojich hračkách! Všetko vždy pokazí! Vôbec ma neposlúchal!" Katka kričala a kričala. Mamka pohladkala svoju dcérku a hovorí: „Ale Zahraj je len psík. On nevie, že robí zle. Musíme ho začať učiť, aby vedel poslúchať. Predstav si, že by všetky mamky, ktoré majú neposlušné deti, na nich tak kričali ako ty na psíka. To by ale vyzeralo! Vieš, že keď sú deti neposlušné, mamičky to ťažko znášajú, ale trpezlivo učia svojich miláčikov k poslušnosti. Ani ty si to nemala so Zahrajom vždy ľahké, to verím, ale poznám jedno dievčatko, ktoré napriek príkazom svojej mamičky často sedí v rozhádzanej izbe a robí niečo úplne iné, než má. Vieš, ako sa volá to dievčatko?"

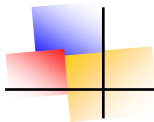

Katka sklonila hlávku a tíško šepala: „Ako, Katka“ a zahanbene objala svoju mamičku. Po chvíľke vyhlásila: „Mamička moja, ja už psíka nedám, budem poslušná, lebo v nedeľnej škole sme čítali z knihy Prísloví, že neposlušné dieťa robí hanbu svojej mamičke a také dieťa robí Pána Ježiša smutným. Ja nechcem,

aby bol smutný, lebo Ho mám rada.“

Moji milí kamaráti, súhlasíte s tým, čo prehlásila Katka? Ak áno, dobre robíte. I ja sa k vám pridávam.

Teta Barborka

Staršovstvo informuje

- ✚ Br. Rasťo Biben odstúpil z mládežníckeho teamu. Staršovstvo následne na návrh teamu rozhodlo o zlúčení dorastu a mládeže. Staršovstvo vyjadrilo podporu konaniu Konferencie mládeže CB 2008 v Košiciach.
- ✚ Bola dokončená výmena okien v modlitebni za tepelne úspornejšie.
- ✚ Biblické hodiny sa od januára opäť konajú v hlavnej sále.
- ✚ Po dobu zahraničnej služobnej cesty br. Olivera Straku bude na zasadania staršovstva prizývaný náhradník br. Ľudovít Straka.
- ✚ Náš zbor navštívi 10.2. br. kaz. Valchář z BJB Poprad so skupinou.
- ✚ Výročná členská schôdza by sa mala konať 16.3.2008.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

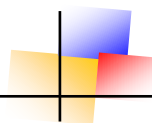
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 18.2.2008 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žezula, M. Bielik, J. Kutlíková.

Web: <http://www.cb.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9.30 do 10.00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci a ich požehnanie
- ✚ Za duchovnú obnovu a jednotu zboru
- ✚ Za svedecký a vyznávajúci život každého člena zboru
- ✚ Za chorých starších bratov a sestry
- ✚ Za projekt Bardejovská
- ✚ Za šírenie evanjelia v meste aj vo svete
- ✚ Za trpiacich pre evanjelium vo svete

Program na mesiac február

2.	So	17.00 Zborová biblická škola
3.	Ne	9. 30 Modlitby /D. Kušnierik/ 10. 00 Bohoslužba /kaz.P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18. 00 Modlitby
6.	St	17. 00 Mládež
7.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
8.	Pi	16.00 Náboženstvo
10.	Ne	9. 30 Modlitby /I. Žezula/ 10.00 Návšteva zo zboru BJB Poprad
13.	St	17. 00 Mládež
14.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
16.	So	17.00 Zborová biblická škola
17.	Ne	9. 30 Modlitby /M. Jaško/ 10. 00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ 17. 00 Predstavenie Ester /obč. združ. židovských žien/
21.	St	17. 00 Mládež
22.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
23.	Pi	16.00 Náboženstvo
24.	Ne	9. 30 Modlitby /E. Mittelman/ 10. 00 Svedectva zo života viery 17. 00 Michal'any 18.00Stretnutie skupín zboru
27.	St	17. 00 Mládež
28	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/

Zmena programu vyhradená.